

- 1 ב. פרשת¹³ פקודי היא הסיום של ספר שמות (כנ"ל). וע"פ הכלל (המובא בספר יצירה¹⁴) "נעוץ סופן
2 בתחלתן ותחלתן בסופן", הרי זה קשור גם עם התחלת ספר שמות, וכפי שאומרים גם ב"גמרה של
3 תורה"¹⁵: "מתכיפין התחלה להשלמה".
4 והקשר ביניהם - מובן בפשטות:
- 5 בשניהם מדובר אודות ענין המנין: בהתחלת הספר - "ואלה שמות בני ישראל גו'", ומפרש רש"י:
6 "מנאן .. להודיע חיבתן שנמשלו לכוכבים כו'"; ובסיום הספר - "אלה פקודי המשכן גו'"¹⁶, ומפרש
7 רש"י: "בפרשה זו נימנו כל משקלי נדבת המשכן .. כל כליו לכל עבודתו" (ועד ששם הפרשה - "שמא
8 מילתא היא"¹⁷, ומורה על תוכן ועיקר הפרשה - הוא ע"ש המנין).
- 9 ולהעיר, שאע"פ ש"נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן", הרי גם לאחרי הנעיצה נשארים הם בגדרים
10 ד"תחלה" ו"סוף". ובנדרו"ד: המנין שבפרשת שמות הוא בבחי' "תחלתן" - מנין שנעשה ע"י הקב"ה (כפי
11 שמביא רש"י מ"ש בנוגע לכוכבים "המוציא במספר גו'"¹⁸, דקאי על הקב"ה), שהוא ראשית כל הראשין
12 וקדמון לכל הקדומים; ואילו המנין שבפרשת פקודי הוא בבחי' "סופן" - מנין שנעשה ע"י משה, אשר
13 לאחרי כל המעלות שלו, עד ש"שכינה מדברת מתוך גרונו"¹⁹, הרי זה באינ-ערוך ובבחי' "סופן" לגבי
14 הקב"ה.
- 15 ג. וע"פ המדובר כמ"פ שכל ענין צריך לבוא גם בעבודה - יש לבאר ענין זה בעבודת האדם:
16 ובהקדמה - שלכאורה אינו מובן מהי מעלת המנין, שהרי אדרבה: מעלת בני"ה היא ש"לא²⁰ ימד ולא
17 יספר"?!
- 18 אך הענין הוא - שאע"פ שדורשים מיהודי שעבודתו תהי' למעלה ממדידה והגבלה, הרי התחלת
19 העבודה - שצריכה להיות מן הקל אל הכבד - היא באופן של מדידה והגבלה דוקא, "והי' מספר בני
20 ישראל"²⁰; וזוהי ההכנה שעל-ידה יכולים לבוא אח"כ לעבודה שלמעלה ממדידה והגבלה - "אשר לא
21 ימד ולא יספר".
- 22 ולדוגמא: התחלת העבודה היא "בכל לבבך ובכל נפשך"²¹, שזהו עדיין באופן של מדידה והגבלה:
23 "בכל לבבך" - "בשני יצריך"²², היינו, שישנה עדיין מציאות היצה"ר כו', ו"בכל נפשך" - ההגבלה של
24 עשר כחות הנפש. ועד שמצינו שהעבודה ד"בכל לבבך ובכל נפשך" בלבד היא עדיין בבחי' "אין עושין
25 רצונו של מקום"²³; ורק לאחרי שישנה העבודה במדידה והגבלה ד"בכל לבבך ובכל נפשך", אזי יכולים
26 לבוא לעבודה ד"בכל מאדך"²¹, "בכל מדה ומדה שהוא מודד לך"²², שזוהי עבודה שלמעלה ממדידה
27 והגבלה.
- 28 ועוד ועיקר - שגם כאשר באים לשלימות העבודה באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, הנה הכוונה
29 היא שענין זה יומשך ויחדור גם במדידה והגבלה - "מספר גו' אשר גו' לא יספר"²⁴.
- 30 אמנם, כדי שענין המנין יהי' כדבעי למהוי, היינו, שזוהי הכנה לבוא עי"ז לשלימות שלמעלה ממדידה
31 והגבלה כפי שנמשכת וחודרת במדידה והגבלה גופא - הנה מיד בהתחלת העבודה, כשנמצאים עדיין
32 במעמד ומצב של מדידה והגבלה, יש צורך להדגיש שהתכלית היא העילוי שלמעלה ממדידה והגבלה.

ח"ר ס"ע 35 ואילך. וש"נ.

(18) ישע"י מ, כו.

(19) נסמן בלקו"ש ח"ד ע' 1087.

(20) הושע ב, א.

(21) ואתחנן ו, ה.

(22) ברכות נד, א (במשנה). ספרי ופרש"י עה"פ.

(23) שם לה, ב ובחדא"ג מהרש"א.

(24) ראה לקו"ש שבהערה 13 ע' 477.

(13) כמה מהענינים דלקמן - נכללו בשיחה שהוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א (בשילוב שיחת ש"פ ויק"פ תשכ"ד), ונדפסה בלקו"ש חט"ז ע' 476 ואילך.

(14) פ"א מ"ז.

(15) נוסח "מרשות" לחתן בראשית.

(16) ריש פרשתנו.

(17) ראה ברכות ז, ב. יומא פג, ב. זהר ח"א ו, סע"א. ח"ב קעט, סע"ב. ועוד. וראה גם אג"ק ח"א ס"ע רפח ואילך. לקו"ש